

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •
ILLUSTRERADT MAGASIN

VINTERBILD FRÅN VÄRMLAND. SILLERUDS PRÄSTGÅRD. — FOTO. ALMA NILSSON.

18:DE ÅRG.

DEN 24 DECEMBER 1916

N:o 13

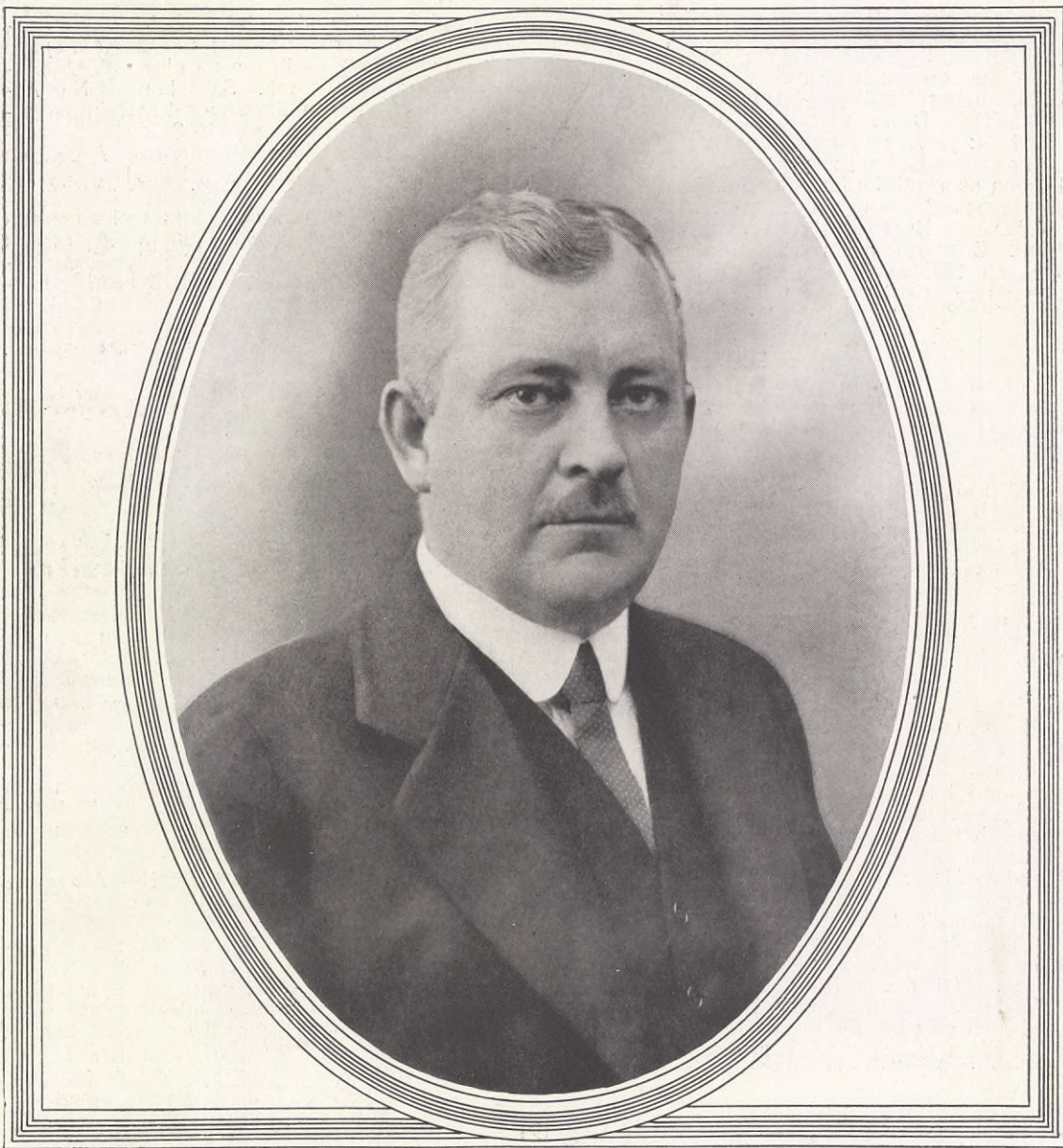

Foto. Karlström, Gbg.

Nils Andersson

Kliché: Bengt Sv/nerparre.

NILS ANDERSSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den man, hvars bild i dag presenteras för H. 8. D:s läsare på dess första sida, företeer den i vårt land enastående egenskapen att vara på en gång en utmärkt jurist och en framgångsrik folkminnesforskare. Hvar stadsnotarien Nils Anderssons domarebana en gång skall sluta, kan icke anses synnerligen svårt att förutsäga, när han nu trots sin formellt underordnade ställning i en underdomstol kallats att tjänstgöra som revisionssekreterare och föredragande i konungens högsta domstol. Och som tolkminnesforskare har han redan med obeskridd rätt intagit platsen som en af vårt lands främste genom sin verksamhet som samlare af folk- och spelmansmedier.

Nils Andersson är skåning, men icke från landet söder om landsvägen. Hans hem låg i en längre från de stora trafiklederna afsides ort, västerut från Kjefflinge, där gammalt skick och gammal sed höllo sig längre än annorstädes. Här föddes han den 29 juli 1864 i Hofterups socken, son till landt brukaren Anders Andersson och hans maka Hanna Ottosson. Först jämförelsevis sent började han studera, men utrustad med ett ovanligt klart och godt huvud dröjde det ej länge, sedan han år 1886 aflagt sin mogenhetsexamen vid Lunds katedralskola, förr än han äfven gjort undan sina universitetsstudier. Dessa voro trots den korta tiden grundliga: på filosofie kandidatexamen 1889 följde tre år senare juris utriusque kandidatexamen. Andersson stannade fortfarande i Lund som domarebiträde och gjorde sig redan som t. f. domhåfvande i Torna och Bara häraderna både bemärkt och värderad. Efter någon tids tjänstgöring i hoifrätten blef han 1898 anställd vid statens järnvägar som sekreterare i tredje trafikdistriktet, en af orsakerna till, att den krävande utredningen rörande den fasansfulla Malmslättsolyckan sedermera lades i hans erfarna händer. År 1901 blef han ordinarie stadsnotarie vid rådstufvurätten i Lund, hvilken befattning han allt framgent innehar. I denna egenskap vann han inom kort rykte både för en ovanlig arbetsförmåga och betydande juridisk skicklighet, hvilket föranledde, att han år 1903 af Malmöhus läns landsting antogs till sekreterare. Det var dåvarande ombudsmannen vid Hypoteksföreningen i Lund, Jakob Larsson, som hänledde landstingets uppmärksamhet på den dugande mannen, och Larsson glömde ej heller, hvar han hade honom, då han blifvit statsråd och behof yppades af en jurist med insikter och förmåga utöfver det vanliga måttet. När försvarsberedningarna 1911 tillsattes, kallades Nils Andersson att vara sekreterare i den första, som hade det viktiga värfvet att företaga den finansiella utredningen, och då beredningarna år 1914 af käänd anledning upplöstes, hörde han till dem, af hvilkas fackkunskap äfven den Hammarskjöldska regeringen fann sig böra draga nytta. Jämte byråchefen Fürst och aderton oficerare kallades han nämligen af denna att inom sjöförvarsdepartementet biträda vid den beredning af ärenden rörande sjöförsvarets ordnande, som erfordrades för den stora försvarspropositionen. Året förut hade han förordnats till förlikningsman vid arbetstvister i södra distriktet, hvartill hans sociala intressen och hans förtroendeingivande personlighet väl ägnade sig. Slutligen har han i år, som ofvan antyddes, blifvit t. f. revisionssekreterare.

För den stora allmänheten är Nils Andersson mest känd som samlare af folkmusik. Han började som sådan redan när han var ung student och intresset, en gång väckt, har sedan aldrig öfvergifvit honom.

Början gjordes naturligtvis i födelseprovinssen. Men redan på 1880-talet hade främmande banaliteter där till den grad inträngt, att endast de äldsta hade något värdefullt i musikkväg att meddela, ehuru ännu på 1850-talet gammallåten allmänt leide kvar äfven i Skåne. Som en frukt af forskningarne här kunde Nils Andersson dock år 1894 af trycket utgifva arbetet "Musiken i Skåne. Skånska melodier och danser". Under sina semestrar har han sedermera energiskt fortsatt och småningom utsträckt sitt undersökningsområde till så godt som hela landet. I Dalarne, Jämtland, Hälsingland, Småland, på Öland och Gottland, i Medelpad, i Värmland och på Dal, öfverallt har han gått fram på sin fredliga eröfrarfärd och direkt från fiolen upptecknat de melodier, stundom af egenartad skönhet, som lefvat i de gamla spelmännens minne. Och så stod han där en dag, då man allmänt börjat inse värdet af dessa folkmelodier, som vårt lands främsta och erkända auktoritet på detta område.

Det blef emellertid tydligt, att arbetet måste påskyndas och bedrivas af flera forskare, om ej den nya tiden skulle få tillfälle att obarmhärtigt slutföra sitt förstörelseverk. Så tillkom på Nils Anderssons initiativ vid första svenska folkkunskapskongressen i Stockholm år 1908 den alltiämt arbetande folkmusikkommissionen hvari Andersson naturligtvis är den ledande själen. Denna kommission har till mål att från alla land-ändar sammanföra, granska, sofa och ordna melodier samt att sedan återbörda de värdefulla bland dessa åt vårt folk genom att offentliggöra dem i lätt tillgängliga publikationer. Redan 1909 utsände folkmusikkommissionen ett utprop, hvilket hade till följd, att under de två följande åren ett ganska rikt folkmusikmaterial inflöi af delvis högt värde. Nils Anderssons egna samlingar omfattade vid tiden för kommissionens bildande ett par tre tusental melodier. Sedan dess har materialet ytterligare oerhördt vuxit tack vare dels Anderssons egna fortsatta arbeten, dels af honom förvärfvade engiska medhjälpare.

Från Lappland har t. ex. den bekante intresserade lapplandsforskaren Karl Tirén dels på Anderssons bekostnad, dels med tillhjälp af statsanslag hopbragt en anseelig samling. Nu vid årsskiftet torde föreligga i notskrift af Nils Andersson eller efter hans direktiv upptecknade 1200 à 1500 melodier, och under nästa år antages detta antal kunna ökas till väsentligt mer än det dubbla. Man hoppas följaktligen, att den tid icke är allägsen, då hela samlingen, 5 à 6000 nummer stark — häri icke inräknat hvad som utkommit på grund af folkmusikkommissionens utprop och som finnes förvaradt å Nordiska museet — skall föreligga i färdigt manuskript. Men redan dessförinnan kommer naturligtvis publicerandet att taga sin början — fortsättningen af Nils Anderssons skånska melodier ligger redan under tryckning.

Hela vårt folk har genom hvad Nils Andersson sålunda påbörjat, fortsatt, planlagt och, som man hoppas, snart äfven fullbordat, till honom kommit i en tacksamhetskuld, hvilken först kommer generationer skola vara i stånd att till fullo uppskatta. Det är ock tack vare hans intresserade medverkan de spelmanstämningar kommit till stånd här och hvar i riket, af hvilka man kan hoppas, att fiolen åter skall komma till heders och en nationell folkmusik vinna sin pånyttfödelse.

FAMILJEFESTEN.

STUDENTÄFVENTYR I 1 AKT. FÖR HVAR 8 DAG AF **HJALMAR BERGMAN.**

ED. STUD. Karl-Axel, 21 år, mötte sin vän och nationskamrat jur. stud. Karl-Gustaf. Han yttrade:

— Det är i dag julafton, en högtid som af framstående auktorer anses vara särskildt indicerad för familjefester. Jag föreslår att vi i

saknad af närmre anhöriga fira den tillsammans. Samfildt torde vi ha circa 50 proc. större utsikter att verka familj än hvar och en för sig.

Häremot kunde inga vägande sakskaäl anföras. De båda unga männen reste till Stockholm, togo in på ett hotell vid Drottninggatan och idkade under någon timma ett ganska intressant kortspel, uppfunnet af jur. stud. Karl-Gustaf, 20 år. Spelet, som har vissa likheter med poker, karaktäriseras främst däraf, att uppfinnaren alltid vinner. Så snart Karl-Axel lyckats diagnosticera detta elakartade fall, sade han:

— På fackspråket kallar man detta tjuf- och rackarspel. Det torde vara mindre lämpligt en dag som denna. Jag föreslår en stillsam bridge.

Karl Gustaf stoppade vinsten i fickan och såg sig sökande omkring.

— Vi sakna medspelare. Skulle vi inkalla hotellets portier?

— Din ungdom, svarade Karl-Axel, kan i någon mån förklara din enfald. Hotellets portier är en man med obestämd men ganska hög rang. Han står ofta på förtrolig fot med öfverstar, generaler och någon gång med biskopar. Skulle en sådan man spela kort med personer af vår låga kast?

— Rumskyparen?

— Förr det Mellan en rumskypare och oss finns vissa analogier. Först och främst har han icke tagit någon juridisk eller medicinsk examen. Vidare är det hans lifsuppgift att liksom juristen mottaga och utföra sina klienters uppdrag. Slut-

ligen har han i likhet med läkaren en viss skyldighet att öfvervaka patientens diet. Men vi få å andra sidan icke glömma att han i olikhet mot oss är en arbetande medlem af samhället.

— Du har rätt. Vår ställning är förtviflad.

— Tvärtom. Vi intaga en gynnsam position. Vi bebo en dublett vid den mest trafikerade gatan i en stad om 400,000 själar. Enligt senaste statistiska uppgifter spelar 40 proc. af den vuxna manliga och mer än 70 proc. af den kvinnliga befolkningen bridge. Vårt läge kan således snarast betecknas som embarrass de richesse. Gå ned på gatan —

— Och hämta en medspelare?

— Just det. Din intelligens är tydligt stadd i stark utveckling.

— Gå själl!

— Af praktiska skäl ger jag dig uppdraget. Mitt ansikte är härjadt af ålder och lidande, ditt verkar ännu förtroendeingivande, nästan barnsligt.

— Det är sant. Du liknar en s. k. bondfångare. Jag går.

— Stopp lite. Hvem tänker du tillkalla? Man eller kvinna?

— Hälst —

— Javisst — hälst kvinna. Men låt oss öfverväga. Utan tvifvel skulle införandet af ett eller flera kvinnliga element i vår krets stärka dess karaktär af familj. Men låt oss för all del besinna hvad de elementära läroböckerna ha att anföra om kvinnan. Hon är skygg. Vid oförmodadt tilltal från obekant person råkar hon i 96% af iakttagna fall i ett tillstånd af själslig förvirring. En lätt tremor uppträder. Hysteriska an all äro icke sällsynta Sensorium omtöcknas och patienten utstötter egendomliga, ofrivilliga ljud, som ibland artikuleras till "polis" eller — i lindrigare fall — "oförskämda människa". Det är därför alltid en allvarlig sak

Forts. å s'd. 198

Svenska emmissionsbolaget har i dagarne försålt samtliga aktier i *Krångede aktiebolag* till ett konsortium, bestående af Avesta, Sandvikens, Forsbacka, Fagersta och Hofors järnverk, hvilka därigenom blifvit ägare till Krångedelorsarne i Indalsälven, be-tecknade som Norrlands mäktigaste vattenkraftskäl a. Y terligare tvenne toraindustriella verki mel-lersta Sverige nämligen Svenska me'allverken och Häl efors väntas komma att ansluta sig till konsortiet. Emis-sionsbolaget, hvilket fört en långvarig nu till bolagets förde afgjord ägande-rättsprocess om de itråga varande vatte-fällen med staten, har med hänsyn till denna process haft aktierna i Krånge-debolaget bok-förda till endast 1 kr. Vid den nu skedda försälj-ningen uppätvas aktierna haiva betingat ett pris af 3,700,000 kr.

Kraft n från Krångedeforsarne, hvilken efter

verkställda utbyggnader väntas nå upp till ca 120,000 hästkrafter, kon mer att öfverföras till de i konsortiet ingående verken samt därutöver i mån af tillgång distribueras äfven till andra industriföretag i bergslagsdistriktet.

Fot. Löfblad, Hammars vand

BILD FR. N KR. NGEDEFOR SARNE I INDALSÄLFVEN, i dagarne förvärade af ett konsortium af olika järn- verk i och för utnyttjande af den mäktiga vattenkraftskällan.

Klisché: Kem. A.-B. Benit Silfverpapper.

SVENSKA KAMERAGLIMTAR.

P. essf t .

BONDETÅGSGÅFVCRNA UTDELAS I STOCKHOLM. Text å sid. 207.

Klische: *Isant Skjervegaard*.

Foto. Kihlberg, Norrköping

Ama örfoto. B Berg, T. anös.

K. PENSIONSSTYRELSENS FÖRSTA SJUKHEM, INVIGES DEN 18 DEC-
I TRANÅS. Text å sid. 207.

Vidst bild:

ENKEFRU A. S. LYDERSON, NORRKÖPING, 100 ÅR DEN 13 DECEMBER.

58 ARBETARE VID ANNEBERGS TÅNDSTICKSFABRIK DEKORERADE MED TJÄNSTETROHETENS HEDERSTECKEN.
I midten disp. C. O. Löwenadler. Text å sid. 207. — (Foto. Rylander, Eksjö).

Foto: Jager, Ståhl.

Kliche: Bond Skulptörerna.

"HANNELE" PÅ INTIMA TEATERN. Fröken Doris Nelson som "Hannele" och herr John Ekman som Gottwald.

En rikssjukkassornas centralorganisation bildades den 11 december vid ett i Stockholm hållet möte, bevisadt af ett 40-tal ombud för olika sjukkassesammanslutningar. Förslaget till organisationens bildande har utgått från Nykterhetsfolkets sjuk- och begravningskassa.

HVAR 8 DAGS Kvartalsprenumeranter

behagade i god tid före den 1 jan. förnya prenumerationen i och för undvikande af afbrott i tidningens regelbundna expedition.

EXP. af HVAR 8 DAG.

T h: FÖRDAGENS NYHETERS SYSTUGA. "HERDINNAN OCH SOTAREN" i Sagobaletten på Auditorium. Text å sid 207.

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Nederst: RIKSSJUKKASSORNAS CENTRALORGANISATION. Det konstituerande mötet i Stockholm. H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

JOHN FORSELL, som skurit nya loggar i Berlin där vår bild är tagen af sångaren med en hedersgåfva från Berliner Press Föreningen

Intima teatern har som julprogram tagit upp Hauptmanns drömdikt "Hannele", som inte på många år gifvits i Stockholm. Det utförande stycket nu fick försvarar väl prisen. De tekniska svårigheternas öfvervinnande länder regien till all heder, de sceniska bilderna äro vackra och värdade. Fröken Doris Nelson har fått både ros och ris för sin framställning af titelrollen. Hr Ekman ger läraren med pondus och värme. En del bifigurer göres ypperligt af fru Appelberg samt hrr Ståhl och Bengtsson m. fl.

Foris. fr. sid. 195.

att tilltala en okänd kvinna. Vidare måste vi erinra oss kvinnans endogena disposition för fusk i kortspel. Det är visserligen icke något rent patologiskt fenomen utan snarare en värdefull egenkap utbildad under könets sega kamp för tillvaron. Men å andra sidan är den otvivelaktigt ägnad att framkalla svåra komplikationer. Spelet får lätt ett utprägladt psykopatiskt förlopp och slutar ofta med fullständig dementia. I betraktande häraf måste jag tyvärr yrka på att medspelaren blir en maskulin individ.

— Som du befäller. Jag skyndar —

— Vänta. Du är ung och oerfaren, du kommer att begå dumheter. Du kommer släpandes med ett stadsbud eller annan person, bekajad med pekuniär oförmåga. Duger inte. Eller kommer du med en gulaschbaron. Duger heller inte. Det bör vara en person af medelålder, medelklass och medel-längd. Intelligens snarare något under än öfver medelmåttan, någonting i din egen stil. En stark utveckling af de öfre extmiteterna är icke nödvändig eller ens önskvärd —

— Godt —

— Stopp lite. Hvilken blir din första åtgärd?

— Jag lyfter på hatten —

— Bra!

— Och säger: Min herre —

— Alldeles utmärkt! Men fortsättningen? "Min herre, stadd i tillfällig förlägenhet" eller "då jag icke kan finna någon hyggelig medspelare vänder jag mig till er." Duger inte, min gosse. En försvinnande liten procent — praktiskt taget ingen — spelar bridge af medlidande. Föreslå något för katten. Du är ung, du har fantasi —

— Min herre, då det idag är julafton tar jag mig härmed friheten proponera ett parti bridge —

— Förträffligt! Men du glömmet en sak. Redan den normalt utrustade människan har svårt att omedelbart och klart inse sammanhanget mellan begreppet julafton och begreppet bridge. Och vår man bör icke vara alltför intelligent, han skulle i så fall stuka dig ohjälpligt. Nej, bäst att börja med en iadifferent behandling. T. ex.: Du lyfter med högra handen din hatt samtidigt som du placerar den vänstra på patientens rygg strax nedom skulderbladet. Du betraktar honom med lugn, fast blick och yttrar i vänlig ton: Min herre, er öfverrock är tyvärr betydligt neddammad. Vill ni hafva godheten stiga upp på mitt rum, skall jag strax laga att den blir afborstad. Jag bor nämligen på hotell Kronprinsen. Han följer dig och rästen blir min sak. Gå nu i frid, min son.

Karl-Gustaf gick. Karl-Axel använde tiden att uppfinna ett nytt spel af bluff-typ. Detta spel har sedermera förskaffat honom en visserligen hastigt öfvergående men icke obetydlig förmögenhet och ett stadadt rykte.

Efter tjugo minuter återvände Karl-Gustaf. Ensam. Hans ansikte utryckte hvarken frid eller ofrid men väl en glad förvåning. Han sade:

— Besynnerligt! Jag måtte ha ett slipadt och bakslut utseende.

— Åh, tycker du det? sade Karl-Axel.

— Jag har aldrig lagt märke till det själf. Men folk, som jag talade med på gatan, påstod, att jag ser ut som en fulllugen skojare.

Karl-Axel smålog medlidsamt.

— Man har drivit med dig, stackars Karl-Gustaf. Ditt barnaansikte har inbjudit till ett opassande skämt. Tag nu af dig rocken, sätt dig här, fuska inte med korten utan vänta tåligt i tio minuter. Så kommer jag. Och patienten. Död eller lefvande.

Karl-Gustaf lydde. Karl-Axel gick ut på gatan. Den första person han mötte var en man, hvars yttre habitus angaf medelklass, medelålder, medel-längd och tämligen svagt utbildad muskulatur i de öfre extremiteterna. Ansiktsuttrycket allvarligt, blicken skarp, forskande.

Karl Axel lyfte på hatten.

— Min herre, sade han, jag har grundade skäl att antaga att ni är ägaren till den plånbok, som jag i dag på morgonen upphittade —

— Hvar? afbröt den allvarlige.

— I en automat —

— Vid Stureplan?

— Alldeles — vid Stureplan.

Den allvarlige betänkte sig några ögonblick. Därpå sade han:

— Ni har gjort mig en utomordentligt stor tjänst. Min plånbok innehåller visserligen endast 200 i sedlar men dessutom flera för mig viktiga papper. Jag skulle just gå och lämna in en annons. Hvar kan jag få hämta den?

— Här bredvid. Jag bor på hotell Kronprinsen.

De båda herrarna stego uppför hotellets trappa. Karl-Axel tänkte: Människokänedom är en ovärderlig sak. Utan den kunde man i vår prekära belägenhet svårligen skaffa sig en medspelare. Denne torde visserligen vara en smula skälm. Men jag inser inte, a priori, hvarför en skälm skulle vara en sämre bridge-spelare än en hedersman.

Hvad den allvarlige tänkte är tillsvidare obekant.

Han steg in i ungherrarnas dublett, hälsade af mätt på den något förbluffade Karl-Gustaf och sade:

— Nå? Nå?

Karl-Axel slog sig för pannan.

— Kors, sade han, det hade jag glömt. I morse deponerade jag er plånbok hos hotellets portier. Olyckligtvis har morgon-portiern för närvarande middagsrast och återvänder inte på en timme eller så. Men kanske kunde vi fördriiva tiden med ett litet parti bridge? —

— Hög poäng? frågade främlingen. Jaså inte? Godt, då spelar jag gärna. Men inte med obekanta — får jag kanske be om namnen?

Karl-Axel förrättade presentationen. Främlingen antecknade namnen i en liten anteckningsbok, ett förfarande som är rätt sällsynt inom den högre societeten. Därpå sade han:

— Mitt namn är Johansson, öfverkonstapel vid detektiva afdelningen.

Karl-Gustaf, som trots sin ålder ännu icke öfverunnit den infantila ovanan att vid mycket högtidliga tillfällen sticka tummen i mun, utförde denna symboliska handling. Karl-Axel anmodade herr öfverkonstapeln vid detektiva afdelningen att taga plats. Några svettddroppar i pannan antydde att hans lugn var i viss mån tillkämpadt.

Spellet förlöpte under allvarliga man kunde nästan säga solenna former. Lyckans gudinna stod oafbrutet vid herr öfverkonstapelns sida. Emellertid tycktes han icke fästa stort afseende vid vinsten och efter en half timmas förlopp slängde han plötsligt korten och yttrade med alla tecken till otålighet:

— Nu får det vara slut med komedin. Behagar herrarna ta fram den där mystiska plånboken eller ej?

Karl-Axel svarade:

— Portiern bör ha återvänt vid det här laget. Jag skall genast hämta plånboken. Du, Karl-Gustaf, följer mig eftersom det egentligen var du, som hittade den.

— Nej för katten, mumlade Karl-Gustaf men lydde af gammal vana sin betydligt äldre kamrat. De gingo in i sidorummet. Karl-Axel sade:

— Här ser du inför dig en man, som i mångt och mycket påminner om Napoleon vid Moskva. Jag har segrat men själva segern blir min undergång. Din också, förråsten. Herr öfverkonstapeln ser i oss tvenne bondfångare. Han tänker afslöja oss och sätta oss i kurrän. I saknad af närmre anhöriga kommer vårt öde icke att i högre grad intressera den stora allmänheten. Men oss desto mer. Jag har i hela den balneologiska litteraturen icke funnit någon auktor af betydighet, som förordar kurrän som lämplig kurort under jul-helgen.

Karl Gustaf anmärkte — icke utan bitterhet, att det i så fall vore kamratens stora och kända intelligens som fört dem i kurrän. Hårtill svarade Karl-Axel:

— Du har rätt. Men samma intelligens skall också föra oss därifrån. Hvilket brott ha vi begått? Vi ha falskeligen och i egennyttig afsikt uppgifvit oss vara upphittare af en plånbok innehållande 200 kr. i sedlar jämte några viktiga papper. Nå, de senare anser jag vara mindre viktiga. Hvad kunna vi göra för att utplåna denna betogade beskyllning? Ingenting är enklare. Vi måste på stående fot upphitta en plånbok med 200 kr. Ro hit med en hundra lapp.

— Men hvarför?

— Min vän, om din läkare skall bli i stånd att utveckla din något efterblifna intelligens måste du ha ett oinskränkt förtroende för honom. Tack. Nu stoppar jag sedeln in i denna verkliga ganska elegant plånbok, som redan förut innehåller en dylik. Nu — tappar jag den. Nå — spärra upp korppluggarna för tusan. Jag har väl aldrig sett en människa så obenägen att hitta plånböcker. Så där. Nu har du hittat en plånbok. Förstår du? i värsta fall kan du ta det på din ed. Låt oss nu öfverlämna dyrgripen till herr öfverkonstapeln.

— Hundra kronor, suckade Karl-Gustaf.

— Åran är värd dubbla beloppet. Dessutom tänker jag inte förlora ett öre. Plånboken deponeras i afdelningen för upphittadt gods. Vi låter någon för sin ärlighet beryktad kamrat reklamera —

Karl-Axel uttryckte oförbehållsamt sin beundran, sägande:

— Du! Du blir med tiden en stor skojare!

Uppmuntrad af sin yngre samtidas bifall, trädde Karl-Axel in till öfverkonstapeln, räckte honom plånboken och frågade:

— Känner ni igen den?

Herr öfverkonstapeln granskade plånboken, granskade dess innehåll, granskade slutligen herrar upphittare och sade:

— Ingalunda. Den är inte min och kan inte vara min. Jag har nämligen inte tappat någon plånbok. Däremot hade jag grundade skäl att misstänka herrarna för s. k. bondfångeri och det är inte utan att inte den misstanken sitter kvar.

— Å hut! utbröt Karl Gustaf. Den betydligt äldre Karl-Axel behöll sin fattning och sade:

— Herr öfverkonstapeln förmåga att draga logiska slutsatser är måhända något aftrubbad? Har vi icke framvisaten vederbörligen upphittad plånbok?

— Som kanske är er egen. Åh, jag känner knepen.

— Det gläder mig. För en person i herr öfverkonstapeln höga och maktpåliggande ställning är det nästan nödvändigt att känna knepen. Men för att bevisa vår fullständiga oskuld torde det vara tillräckligt att jag öfverlämnar denna plånbok med dess ej obetydliga innehåll till herr öfverkonstapeln för vidare befodran.

Herr öfverkonstapeln vid detektiva afdelningen tog sig en funderare.

— Godt, sade han med denna beslutsamhet som vackert kännetecknar män af hans yrke. Jag skall ge herrarna ett kvitto på plånboken och rapportera saken för min chef. Men jag måste på det bestämdaste anmoda herrarna att icke lämna rummet förrän jag personligen eller per telefon gifva mitt tillstånd.

Herr öfverkonstapeln aflägsnade sig. Karl-Axel sade:

— Kära Karl-Gustaf, din yttre habitus, skvallrar om ett tillstånd af neurastenisk depression. Gaska upp dig! Betänk att detta rum är treffligare och sannolikt mera hygieniskt än kurrän. Dessutom har jag uppiunnit ett aldeles nytt spel, som vi kunna pröfva.

Förslaget vann intet erkännande. Karl-Gustaf öfverlämnade sig helt åt tungsinne och modlöshet. Den betydligt äldre Karl-Axel ägnade sig åt genomläsning af öfverkonstapeln kvitto. Efter några ögonblicks betänkande sade han:

Forts. å sid. 206.

Foto. Ohm, Malmö

MÅLMÖLAGET UR I. F. K. SOM ERÖFRÅDE 1916 ÅRS KAMRATMÄSTERSKAP I FOTBOLL. Finalmatchen om kamratmästerskapet i fotboll spelades den 10 dec. i Malmö mellan Eskilstunakamraterna och Malmökamraterna, hvilka senare segrade med 4—3.

Kliche: Ernst Sjöversparn.

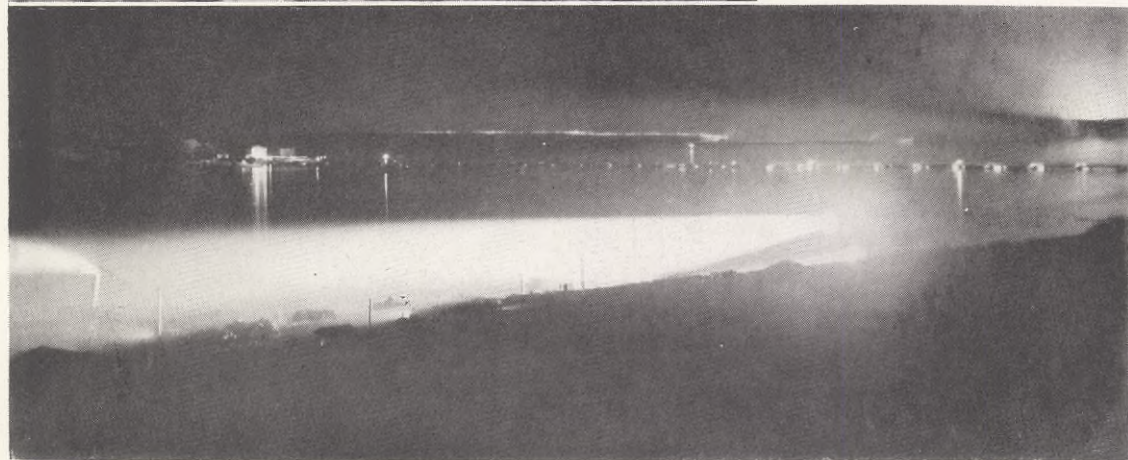
VON MACKENSSENS DONAU-ÖFVERGÅNG VID SVISTOV.

1. GENERALFÄLTMARSKALKEN VON MACKENSEN MED SIN GENERALSTABSCHIEF FÖLJER ARMÉNS ÖFVERGÅNG TILL RUMÄNIEN.

2. PONTONBRON UTLÄGGES FÖR ÖFVERFÖRANDET AF ARMÉN.

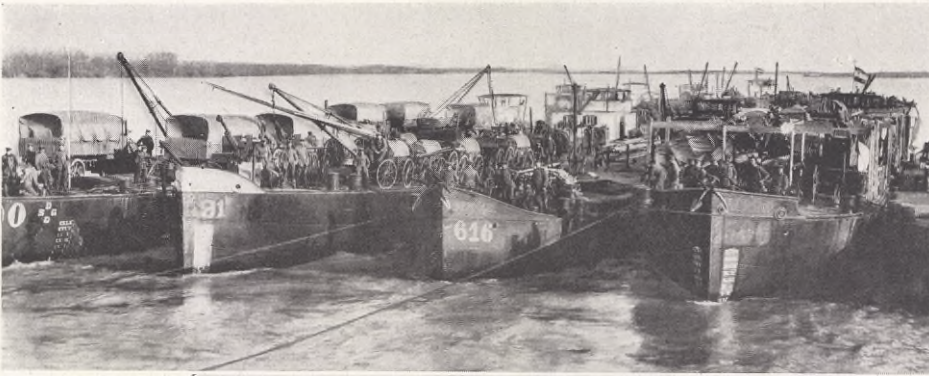
3 ÖFVERGÅNGEN FOTOGRAFERAD NATTETID. I bakgrunden den nya pontonbron, i förgrunden färjor belysta af strålkastare.

Efter fotografier.

Kliché: Kem. A.-B. Benot. Sjöförsvars- och Sjöflygförvaltningen.

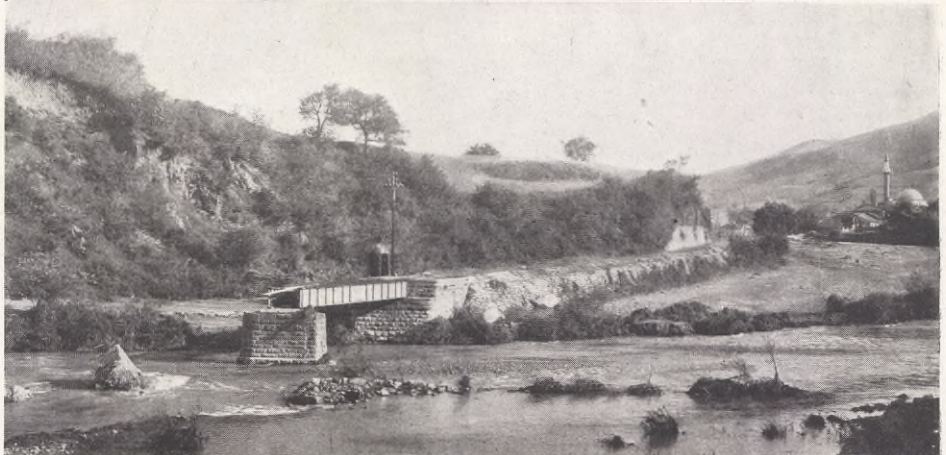
ÖGONBLICKSBILDER FRÅN BALKAN.

1. TYSK TRUPP-
TRANSPORT Å
DONAU.

i jämförelse här-
med nästan allt
intresse.

Tyska riksdagen hade plöts-
ligen inkallats
till d. 12. Dunkla
rykten och giss-
ningar kommo i
omlopp, och då
riksdagen sam-
lades för att mot-
taga "ett viktigt
meddelande" af
Bethmann-

2. SPRÄNGD BRO
ÖFVER VARDAR
(Macedonien)

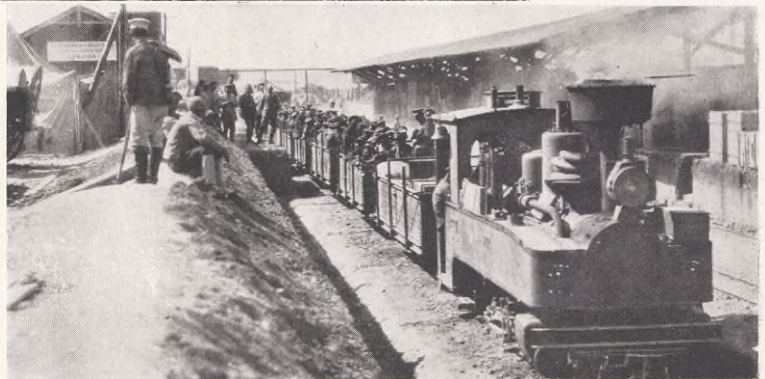
Hollweg, rädde i
hela Tyskland en
enastående spän-
ning. Rikskans-
lärn meddelade, att
*de förbundna cen-
tralmakterna sam-
fäldt hänvändt sig
till Spaniens,
Schweiz, och För-
enta staternas re-
presentanter med
anhållan, att de
ville bringa till de
fiendtliga regerin-*

3. VY AF MONASTIR som eröfrats af
serber och franska trupper

4. BULGARISKT TRUPPTÅG EFTER
FRONTEN VID GRADSKO.

*garnes kännedom centralmak-
ternas beredvillighet att träda
i fredsunderhandlingar.* Här-
om hade de resp. sändebuden kort
föret uterrättats. Meddelandet
mottogs i tyska riksdagen med
starkt bifall, om och reserva-
tion märktes bland nationalis-
terna. I det neutrala utlandet
gjorde uterrättelsen ett sensa-
tionellt intryck, och framkallade

DET FÖRSTA ALLVARLIGA FREDSANBUDET.

i det ekonomiska lifvet en mycket stark reaktion. Man motsåg med största intresse, hvad svaret skulle bli. Man visste, att särskildt i Ryssland starka krafter arbetade för freden, och att i Italien socialisterna med ifver ägnade sig åt fredsfrågan. Nyss hade England haft ministerkris och under denna äfven fredsönsknin- ningar kommit till uttryck. Samma var förhål- landet med Frankrike. Men både i Frankrike och i England hade sakerna tagit den vänd- ningen, att viljan till en fortsatt mer energisk krigföring segrat. *Lloyd George* hade fått till stånd ett utprägladt krigska- binett, och i Frankrike hade *Briand* fått en ny regering bildad i öfver- ensstämmelse med den engelska. De engelska och franska prässut- talandena, hvori man först hade att afläsa stäm-

Fo o. Sa. dau, Berlin

TYSKE RIKSKANSLÄREN VON BETHMANN-HOLLWEG

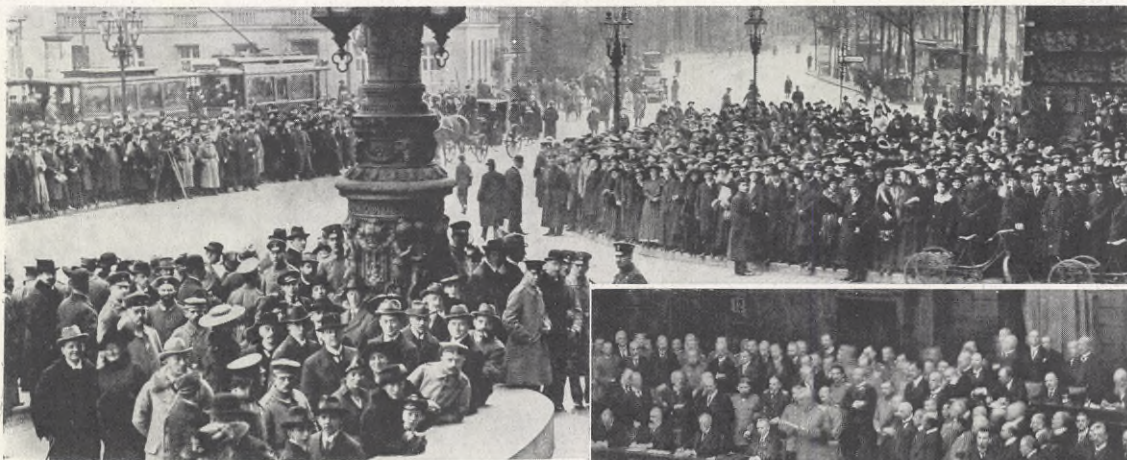
som å Centralmakternas och förbundnas vägnar erbjucit förhandlingar med ententemakterna. — Att anbudet i sinom tid kommer att officiellt afböjas, såsom af förhandsyttringar i pressen redan nu framgår, dä-om hyser ingen tvifvel. — Men icke desto mindre är anbudets afgifvande en händelse af öfverskådlig betydelse: **fredsordet** är uttalat af krigförande part.

tenteparlamenten och ryska duman.

Af krigsskådeplatserna var det endast *Rumänien* som drog uppmärksamheten till sig. Här fortsatte *Mackensens* segerrika framträngande och förföljelse af den återstående rysk-rumäniska hären. Han stötte på ryskt motstånd norr och öster om *Ploesci*, hvilket underlättade reträtten för rumänerna. Floden *Jalomita* öfvergicks vid *Raceanu* den 11, och samtidigt bemäktigade sig de i *Dobrudscha* stående trupperna hela västra *Donaustranden* mellan *Tutrakan* och *Cernavoda*. Den 15 rapporterades, att järnvägs- knuten *Buzeu* intagits och att starka bulgariska styrkor gått öfver *Donau* vid *Fetesti*.

Ryssarne fortsatte under veckan sin lättnads offensiv i *Karpaterna* och hade några små lokala

Forts. å sid. 207.

Efter fotografier.

Kliche: Ernst Sjöversgarre.

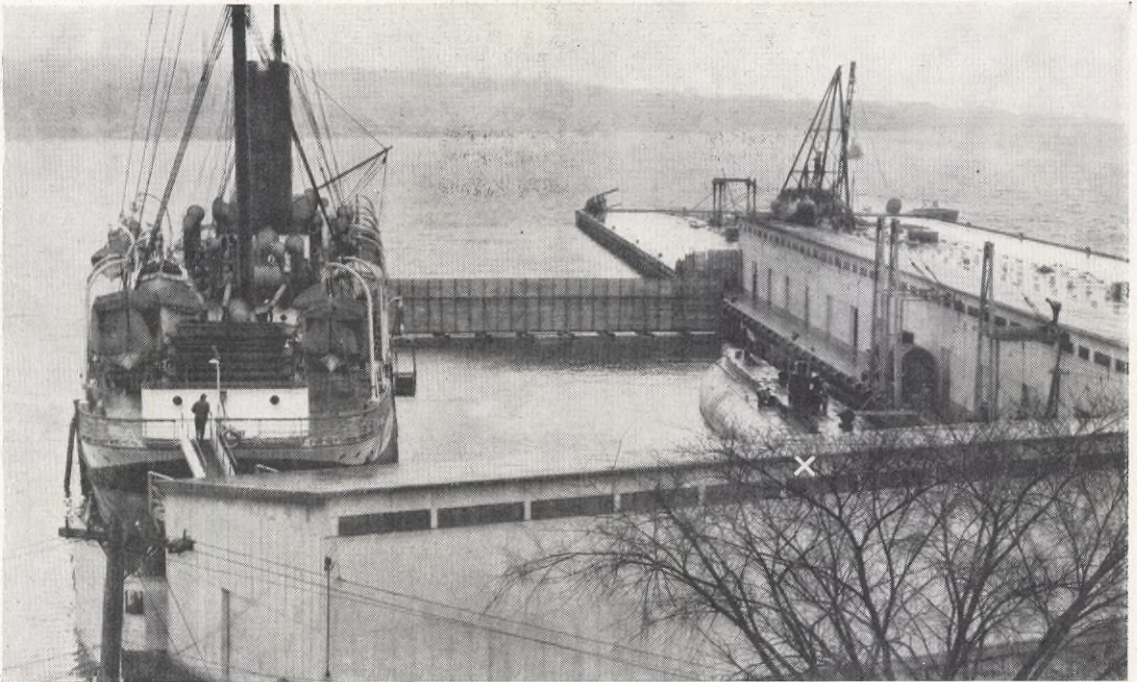
FOLKMASSORNA UTANFÖR RIKSDAGSHUSET i väntan på rikskanslärns meddelande.

Vidst. bild: NÄR RIKSKANSLÄRN (X) FÖREDROG SITT FREDSANBUD INFÖR TYSKA RIKSDAGEN D. 12 DEC.

ningen på andra sidan, voro också nästan enstämmigt afvisande, i det man framhöll sin *misstro till fredsambudet* och ansåg att det blott låg baktankar under att kunna splittra ententen. De första officiella uttalandena från dessa håll voro häller icke uppmuntrande för fredsöfverhoppningarna. *Briand* varnade kammaren för anbudet och uttryckte regeringens beslut att fortsätta kampen. Liknande uttalanden förljudes från de andra en-

SENASTE BILDER FRÅN AMERIKA.

Efter fotografi.

Kliche: Kem. A.-B. Post-Silfvergarve, Sölm-Ölj.

DEN TYSKA HANDELS-U-BÅTEN "DEUTSCHLAND" EFTER SIN ANDRA RESA säkert förtöjd och i godt skydd vid den nya piren i New London där dess last lossas. Ytterst t. v. ligger Norddeutsche Lloydångaren Willehad såsom moderfartyg.

Efter fotografi.

Kliche: Kem. A.-B. Post-Silfvergarve, Sölm-Ölj.

ETT SENASTE ÖGONBLICKSPORTRÄTT AF PRESIDENT WILSON, på hvilken hållning inför fredsanbudet så mycket beror, taget när presidenten, åtföljd af maka och dottern miss Margaret samt svärsonen mr Sayre fara till dotterens dop i Williamstown.

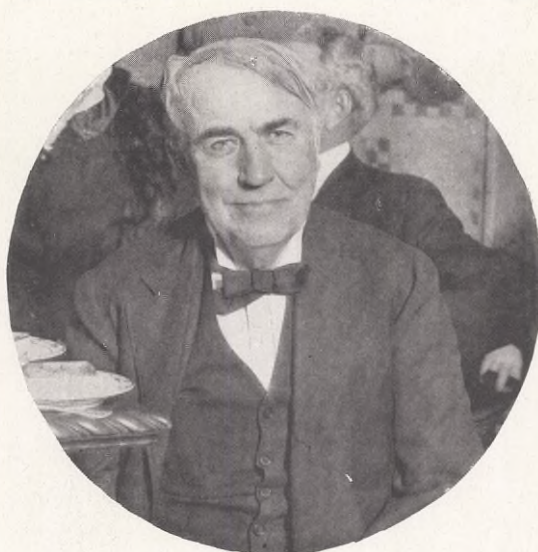

ÖFVERDIREKTÖR SVEN WINGQVIST.

Den världseröfrande Svenska Kullagerfabrikens skapare och chef. 40 år den 10 december, då han donerade 225,000 kr.

Den 10 dec. kunde grundläggaren och chefen för Svenska Kullagerfabriken i Göteborg, öfverdirektör *Sven Wingqvist* fira sin 40-årsdag under en vid så unga år enastående hyllning icke blott af fabriken tjänstemän och arbetspersonal, utan äfven från de många andra svenska industrier, hvilka för sin framgång stå i skuld till hans epokgörande uppfinning på kullagerteknikens område.

Född i Hallsberg d. 10 dec. 1876 genomgick Wingqvist till en början Örebro Tekniska skola och företog därefter en studieresa till Amerika, där han vistades i ungefär ett år.

THOMAS A. EDISON

hyllas på 35 årsdagen, den 21 oktober, af tillkännagifvandet om uppfinningen af det elektriska glödlampsljuset. Sedan 1890 led. af Svenska Vetenskapsakademien.

Vid återkomsten praktiserade han ytterligare vid Jonsereds fabriker, hvarefter han erhöi anställning som driftsingeniör vid Gamlestadens fabriker. Det var här i sammanhang med driftens omläggning för elektrisk kraft, som hans uppmärksamhet först inriktades på lageranordningarnes betydelse. Redan förut funnos kullager, men af en stel typ,

som långt ifrån motsvarade tidens kraf. När Wingqvist på den grund beslöt sig för att konstruera ett kullager af ny typ, gick han tillväga så, att han först för sig uppställde alla de fordringar, som öfverhufvud kunde ställas på ett

Forts. å s'id. 207.

NYUTNÄMNINGAR INOM HÖGRE ARMÉBEFÅLET. II.

G. BOUWENG.
Nyutnämnd öfverste och chef för Andra Lifgren.-reg.

E. NORDENSKJÖLD.
Öfverstelöjtnant. Nyutn. chef för Krigsskolan.

GUSTAF BOUVENG. F. 69, u.-löjtn. v. Upl. reg. 89, löjtn. v. gen.-st. 95, major der 08, v. Sv. lীগ. 10, öfv.-löjtn. i reg. 12, öfverste i armén 15; chef f. krigsskolan 12; lämnar m. innev. års utg. denna befattning o. tillträder ss. öfverste chefskapet f. Andra Lifgren. reg.

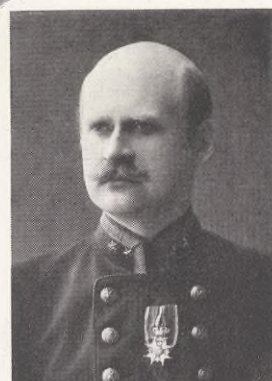
ERIK NORDENSKJÖLD. F. 69, u.-löjtn. v. Andra Lifgren.-reg. 89, major v. Gottl. inf.-reg. 13, öfv.-löjtn. v. Upl. inf.-reg. 16; fr. o. m. 1917 chef f. Krigsskolan.

AXEL SJÖGREEN. F. 70, u.-löjtn. v. Andra Lifgren.-reg. 90, löjtn. v. Gen.-st. 01, militärattaché i Paris 05-07, kapt. v. Västm. reg. 08, major v. Gen.-st. o. stabsch. i 1:a arméförd. öfv.-löjtn. v. Norrb. reg. 14, i dagarne utn. t. öfverste o. chef f. Dalreg. fr. jan. 1917.

ÅKE NATT OCH DAG. F. 63, u.-löjtn. v. Väst. reg. 84, öfverstelöjtn. 14, i dagarne utn. t. öfverste på res.-st. v. tredje arméförd.

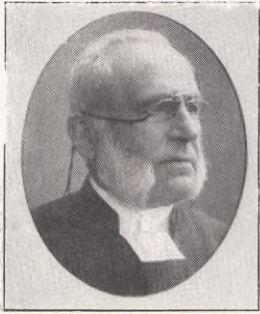

Å. A. NATT OCH DAG.
Nyutnämnd öfverste vid 3. armé-fördelningens reserv.

A. G. A. SJÖGREEN.
Nyutnämnd öfverste och chef för Dalregementet.

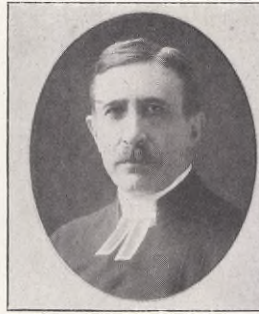
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

A. F. JOHANSSON.
F. d. Kontr., prost. Kyrkoherde.
— Tortuna. 80 år 22 Dec.*

J. A. RYDÉN.
Kyrkoherde. — Ramsele.
70 år 17 Dec.

A. J. KÄLLANDER.
Höfpredikant. — Stockholm.
55 år 15 Dec.*

C. A. SJÖSTEDT.
Folkskolei. sp. — Trelleborg.
50 år 21 Dec.*

G. E. SCHULTZBERG.
F. d. Öfverstelöjtnant. — Stock-
holm. 70 år 26 Dec.*

A. F. PETERSSON.
Öfverste — Stockholm.
60 år 5 Dec.*

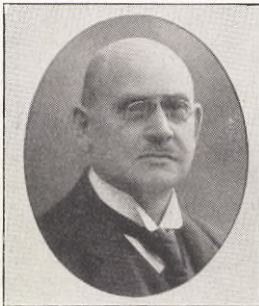
L. V. STÄHLE
Major — Kalmar.
50 år 6 Dec.*

A. O. ANDERSSON.
Byggnadschef. — Jönköping.
50 år 27 Dec.*

F. O. E. BERG.
V. Häradshöfding. — Röby.
60 år 9 Dec.*

A. I. HÄNELL.
Bokhandlare — Hesselholm.
60 år 16 Dec.*

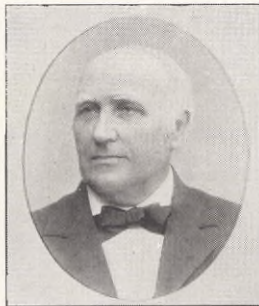
R. E. NORBERG.
Riksbanksfullmäktig. — Sthlm.
60 år 22 Dec.*

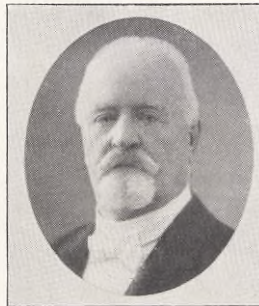
J. G. F. HJELM.
Bankdirektör. — Göteborg.
55 år 23 Dec.*

G. C. GRIMES †.
Fabriksmästare. — Tidaholm.
F. 32. † 30 Nov.

N. HANSSON †.
F. d. Hemmansegare. — Rengsjö.
F. 35. † 5 Dec.*

N. G. J. ASCHAN †.
Rådman. — Eksjö.
F. 38. † 6 Dec.*

J. G. VON SETH †.
Godsegare Grefve. — Brattirborg.
F. 52. † 2 Dec.*

* Data å nästa sida.

FREDRIK JOHANSSON. Stud.-ex. 61, prest. 65, kyrkoh. i Sevalla 72, i Tortuna sedan 79; kontr.-prost i Sala 94—06. Mångårig ordf. i styr. f. sparb.

JOSEF KÄLLANDER. Stud.-ex. 82, prestex. 89, folkskollärarex. 90, prestv. s. a. komm. i Hernösand 96, v. pastor i Upsala 02, tjug. ex. ord. hoipred. 06, kyrkoh. i Hedv. El förs. i Stockholm 09, assess. i Stockh.-st. konsist. s. a.; led. af diakonistyr. 10, led. af direkt. i sällsk. f. folkundervisn. befrämj. 13.

CARL SJÖSTEDT. Stud.-ex. 87, prestv. 93, v. pastor o. kyrkoadj. i Trelleborg 95, lasarettspred. 97—15. Folkskoleinspektör der sedan 10. Stadsullm. 03, tax. ordf. v. ordf. i styr. f. sparb.

GUSTAF SCHULTZBERG. U.-löjtn. v. Dalreg. 69, major v. Västermanl. reg. 98, öfv.-löjtn. v. Dalreg. 1900, afsk. 04.

ARON PETERSSON. U.-löjtn. v. Kronob. reg. 77, reg.-intend. der 85, int. v. intend.-kåren 02, fält. nt. 1:a gr. 11; fördein.-int. v. 3:e arméfördeln. 05; intend. v. M. O:s exp. o. öfverste i armén.

VIKTOR STÄHLE. Utex. fr. Tekn. högsk. 89, baning. v. Halmstad-Nässjö jernv. 93, trafikch. v. Mell. Blek. o. Bredåkra-Tingsryds jernv. 97, baning. v. Stockh.-Kimo jernv. 97, dess chef 01—07, chef i Lidingsö traf. a-b 07—10, sedan sistn. är verkst. dir. i Kalmars nya traf.-a. o. Löjtn. v. V.-o. V.-byggn.-kär. 93, major 15.

ADRIAN ANDERSSON. Aig.-ex. fr. Tekn. högsk. 91, anst. v. K. teat.-bygg. 91—94, v. olika bygg.-arb. i Stockholm och Gelle 93—99, stadsing. i Örebro 1900—07, byggn.-chef i Jönköping sedan 03.

OSCAR BERG. Stud.-ex. 76, hofr.-ex. 82, v. hfd. 85, tjug. i K. M. kansli o. flyttade 09 t. sin egend. Röby i Österg. län. Ordf. i komm.-st. 13.

På sin tid styr.-led. i Göteborgs banks afd.-kontor i Stockholm o. i Stockh. superiosfat a.-b.

AUGUST HÄNELL. Anst. hos bokh.-firman Samson & Wallin, Stockholm, 71—76, i Cronholmska bokh. i Malmö 76—81; deleg. i firman Olbers & Hånell i Jönk. 81—87, i L. Littorins bokh. i Kristianstad 09—14; egen affär i Hesselholm 88—08 samt sedan 15. En af sortimentsbokh. mest betydande n.än: red. af "Sortimentaren" 08—12, led. af Sortimentsbokh. fören. centralstyr. sedan 1900. Kommunalman.

RUDOLF NORBERG. L. o. tj.-man i Riksb. 76, verkst. styr.-led. vid afd.-kont. i Kalmar 87, i Karlstad 89, i Göteborg 01; bankkommis. vid huvudkont. 09; fullmäktig o. andre deputerad (f. huvudkont.) sedan s. a.; af riksb. fullm. utsedd led. af styr. f. Postsparb. 14.

GUSTAF HJELM. Stud.-ex. 80, ord. tj.-man 1:a gr. v. Riksb. huvudkontor 89, kamr. i Jönk., verkst. styr.-led. i Halmstad 01, i Göteborg sedan 09.

NILS HANSSON †. Var under många år hemmansegare i Berga. På sin tid skiftesgodman nämndeman o. landstingsman samt ordf. i komm.-nmd. o. stämman. Led. af Riksd. A. K. 87—02. Suppl. i konst.-utsk. 91—02.

GEORG ASCHAN †. Ildkade på sin tid fabriksrörelse i Eksjö o. var under många år verkst. dir. i sparbanken samt tog intresserad del i stadskommun. angelägenheter. Sedan 93 rådmän.

GABRIEL VON SETH †. Stud.-ex. 71, hofr.-ex. 77, e. o. not. i G. hofr. s. a.; öfvertog derefter skötseln af sina fideikommissgeng. Brat-teborg o. Götåfors. Mångårig v. o. i styr. i Sv. mosskultur ören., styr.-led. i länets landtr.-skola, o. pens.-fören., led. af hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk.

FAMILJEFESTEN.

Forts. fr. sid. 199

— För dig, Karl-Gustaf, och äfven — ehuru i mindre grad för mig, är det af allra största vikt att kraftigt öka den fond af människokänedom, som vi redan förvärvat. Till den ändan ber jag dig uppmärksam lyssna till detta dokumentets innehåll, som jag nu går att uppläsa.

Och han läste:

Att jag af hrr med. stud. Karl-Axel och jur. stud. Karl-Gustaf emottagit en plånbok med inneliggande kr. tvåundra (200.—) hvilken plånbok sagde herrar enstämmigt och högtidligt förklarar icke vara deras egendom erkännes härmed jämte uttryck för min uppriktiga tacksamhet och högaktning.

Adolf Johansson
f. d. agent.

Kort paus.

— Agent? ropar Karl-Gustaf. Hvad betyder agent?

— Ordet agent, svarar Karl-Axel, förekommer rätt ofta i den skönlitterära kriminalistiska litteraturen och då icke sällan i sammansättningen polis-agent. Däremot har jag aldrig funnit det som officiell benämning på svensk poliskonstapel. Jag skulle vilja säga att ordet är mångtydigt.

— För detta! ropar Karl-Gustaf i exalterad ton.

— Prefixet f. d. gör ordet om möjligt ännu mer mångtydigt.

— Kuggade! ryter Karl-Gustaf.

Karl-Axel säger:

— Den omständigheten att du så snabbt förmår uppfatta saktelaget tyder på en språngartad utveckling af din intelligens, som inger mig de bästa förhoppningar. Jag skulle rent af vilja föreslå en strängt genomförd kur af itererade kuggningar i försiktig dos om tio kronor hvarannan dag under sex månaders —

Bordstelefonen ringer. Karl-Axel sätter luren till örat.

En icke fullständigt obekant röst:

— Det är Johansson. Nu kan herrarna gå, hvart de behaga.

— Ja, vi kan väl det, säger Karl-Axel.

— Och tack för mig, säger rösten. Och god jul, herrarna!

— Åh, jag ber! Detsamma! säger Karl-Axel.

Och lägger med en lätt suck tillbaka luren.

SVEN WINGQVIST.

Forts. fr. sid. 204.

idealt kullager. När han fått kedjan af fordringar sluten, fann han sig i själfva verket också i besittning af nyckeln till sin uppiinning, nu i hela världen känd som S. K. F:s sfäriska kullager. Han började i helt liten skala och var till en början själf på en gång disponent, kontorschef, teknisk ledare och medarbetare i verkstaden. Ännu 1907 var arbetareantalet endast 20 man. Två år senare hade tillverkningen vuxit så, att 140 arbetare kunde sysselsättas. Från början hade man lagt an äfven på export, hvarvid man lätit sig angeläget vara att skapa ändamålsenligast möjliga exportorganisation. Redan 1909 hade bolaget för att förmedla ärsättningen inrättat filialer i Köpenhamn, Duisburg, Paris och Milano samt anordnat lager i Berlin, Zürich, Helsingfors, Warschau, Melbourne och Yokohama. Och som fabriken börjat, har den fortsatt. Redan i närvarande stund — efter tio år — har den ryckt fram i ledet af vårt lands allra främsta exportindustrier.

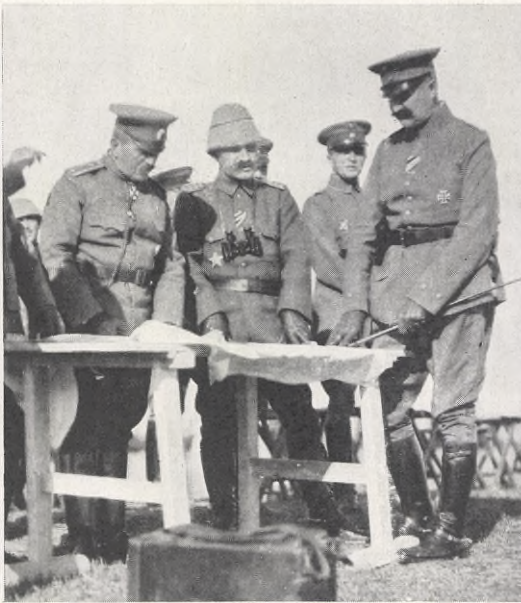
Naturligtvis har den därvid haft hjälp af krigskonjunkturen. Men S. K. F hör till de industriella verk, som utan fruktan kunna mot. e dess slut. Öfverdirektör Wingqvist är nämligen bland dem, som aldrig nöja sig med den lösning, som vunnits, när en idealet närmare synes möjlig, och S. K. F:s fabrikat har på den grund år efter år förbättrats genom noggrannare råvaru-urval och precisare tillverkningsmetoder. Härldningsmetoder ha utexperimenterats och bevarats som viktig fabrikationshemlighet. En mängd arbetsmaskiner äro likaledes fabriken egna uppiinningar. Den noggrannaste fabrikatkontroll är genomförd o. s. v.

För personalens bästa är öfverdirektör Wingqvist lika intresserad som för fabrikatets utmärkta beskaffenhet. God lön för godt arbete, hör till hans principer, lika väl som att endast det bästa är godt nog åt fabriken kunder. De båda ståtliga donationer, hvardera å 100,000 kr., den ena till tjänstemännen, den andra till arbetarne, hvarmed han hugfäste dagen, bära i sin mån vittne därom. Alla vänner af svensk industri och svenskt ekonomiskt framåtskridande förena sig för visso med S. K. F:s anställda i förhoppningen därom, att öfverdirektör Wingqvist måtte få fira ännu många sådana bemärkelsedagar.

BALKANSEGRARE.

GENERALLÖJTNANT GREFVE E. VON SCHMETTOW, den segerrike kavalleriledaren vid Alt.

GENERAL HILMI PASCHA, turkisk arméförare i Dobrudscha och BULGARISKA ARMÉNS GENERALISSIMUS, TOSCHEFF under striderna vid Medglia.

GENERALLÖJTNANT VON MORGEN, en af de segrande ledarne af slaget vid Argesul.

For s fr sid. 202.

framgångar, som dock ingen inverkan hade på händelsernas gång.

I *Macedonien* bombarderades Monastir af bulgarerna.

På *västfronten* fortsatte artillerielden. Vid *Verdun* gingo fransmännen till upprepade anfall den 14—15 d:s där de uppnådde viktiga resultat. Den tyska fronten intrycktes på en bredd af c:a 10 km. till ett djup af omkr. 3 km. Inemot 8,000 fångar rapporterades tagna.

I *Grekland* råder samma politiska kaos. Den 14 öfverlämnade ententen ett nytt ultimatum till grekiska regeringen, hvari vissa militära dispositioner afordrades den kungliga regeringen. Blockaden fortsattes till dess Grekland godtgjort händelserna i Athen i förra veckan.

Till bild å sid. 196.

Insamlingen till den s. k. *bondetågsgåfvan* till hufvudstadens fattiga har inom olika delar af vårt land omfattats med så lifligt intresse, att, då utdelningen den 13 dec. tog sin början, inemot 100,000 kg. matvaror af olika slag funnos till förfogande förutom ett kontant belopp af omkring 8000 kr.

Till bild å sid. 196.

Det i *Tranås* för *Pensionsverkets* sjukvårdande verksamhet nyupplörda sjukhemmet, det första i sitt slag i Sverige, invigdes måndagen d. 18 dec. i närvaro af civilministern, pensionsstyrelsens och medicinalstyrelsens chefer, landshöfdingen i Jönköpings län, universitetskanslern C. Swartz m. fl.

Det nya sjukhemmet, som kan mottaga 48 patienter, är uppförd i närheten af *Tranås* vattenkuranstalt, där patienterna komma att beredas tillfälle att genomgå lämpliga kneippkur.

Till bild å sid. 196.

I *Smålands* *Anneberg* ägde den 10 dec. en storslagen *medaljutdelningsfäst* rum jämte invigning af en af *Jönköpings* och *Vu cans* tändsticksfabriksaktiebolag till arbetarpersonalen vid tändsticksfabrikerna i *Anneberg* skänkt föreningsbyggnad. Efter invigningsakens slut förrättades medaljutdelningen af landshöfding Fr. Pettersson, som i ett varm hjärtat tal lyckönskade medaljörerna till den heder deras långa arbetsdag för dem medfört. — Af de till ett femtiotal uppgående medaljörerna erhöilo tre arbetare *Patriotiska* sällskapets stora guldmedalj för resp. 38, 42 och 44 tjän-tear samt samma antal sällskapets mindre guldmedalj. Af de öfriga medaljörerna erhöilo 13 arbetare stora silfvermedaljen samt 39 lilla silfvermedaljen.

Till bild å sid. 197.

Till lindrande af den tryckande nöd, som på grund af dyrtiden på skilda platser är rådande bland den fattigare befolkningen, har, särskildt nu till julen, ett energiskt hjälparbete i vängsatts af föreningar och enskilda hvilka i detta sitt arbete antingen med egna medel eller genom att vädja till den allmänna offervilligheten ernått betydande resultat. Tidningarne hafva därvid i stor utsträckning beredvilligt lämnat sin medverkan genom att själfva ställa sig i spetsen för insamlingarne eller genom att öppna sina spalter för de uti trår kommande uppropen om hjälp och understöd. "Dagens Nyheter" i Stockholm har sålunda sökt lösa beklädnadsfrågan för hufvudstadens fattiga barn genom inrättandet af en syster för tillverkning af barnkläder. De nödiga pennigmedlen härtill hafva erhållits dels genom gåfvor af affärer, föreningar och enskilda, dels genom anordnande af tillställningar och fäster, bland hvilka särskildt kan nämnas den på *Auditorium* den 15 dec. anordnade utomordentligt lyckade sångbaletten med dess många betagande vackra sasoscener, i hvilka ett hundratal barn, förvandlade till tomtar, gräshoppor, råttor, prinsar och prinsessor, medverkade.

Till bild å sid. 208.

Athen, som genom de under den senaste tiden framträdande skärpta motsättningarne mellan ententemakterna och den grekiska regeringen blifvit en af brännpunkterna för det politiska utresset har sedan år 1835, som hufvudstad i det nya konungariket *Grekland*, kunnat glädja sig åt en utomordentligt snabb utveckling och är nu en modern storsiad. Medelpunkten för landets ej allenast politiska och vetenskapliga utan äfven finansiella lif. Under det de äldre stadsdelarne omkring den historiska höjden *Akropolis* ännu har öfver sig en orientalisk prägel är den nya staden af fullständig modern europeisk typ med breda boulevarder, parkanläggningar och ett stort antal betydande byggnader, bland hvilka märkas det kungliga slottet, universitetet, vetenskapsakademien m. fl.

Hvar 8 Dag tillönskar
alla och enhvar
en **God Jul**
och ett **Fredsår!**

ATHEN

1. VY AF STADEN
MED AKROPOLIS.

2. K. SLOTTET
OCH KONSTITUTIONSPLATSEN.

3. STADION-
GATAN.

Text å sid. 207.

H. 8. U: S prenum-
ranter i Stockholm
behagade vid pre-
numeration hän-
vända sig till Bok-
handeln eller till
Hvar 8 Dags distri-
bution, Appelberg-
gatan 58 B, då tid-
ningen fritt hem-
bäres.
Rikst. Norm. 585.
Allm. tel. 20968.

Efter fotografier.

INNEHÅLL:

Revisionssekre-
tären Nils Andersson
(biografi och helsides-
porträtt. — Nyutnäm-
ningar inom det högre
armébefälet. II. —
Sven Wingqvist 40
år. — "Hannele på
intima teatern. — Bon-
detågsgåfvorna till
Stockholms fattiga. —
Medaljutdelning vid
Annebergs tändsticks-
fabrik — Världskri-
get i ord och bild. —
Undervattensbåten
"Deutschland" — Bil-
der till dagskrönikan.
— Några bilder från
Athen. — Veckans
porträttgalleri. — "Fa-
miljefesten". Berättel-
se af Hjalmar Berg-
man.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller oölkortligt förbud.